

Do dyspozycji wystawa do wypożyczenia
„Biała Róża – studencka grupa oporu
przeciw Hitlerowi 1942/43”

Impressum

Tekst i projekt

Weißer Rose Stiftung e.V.

Weißer Rose Stiftung e.V.

Ludwig-Maximilians-Universität

Geschwister-Scholl-Platz 1

D-80539 München

Telefon: +49 (0)89 / 2180-5678, 2180-5359

Telefax: +49 (0)89 / 2180-5346

info@weisse-rose-stiftung.de

www.weisse-rose-stiftung.de

www.facebook.com/WeisseRoseStiftung

© 2015 Weißer Rose Stiftung e.V.

Biała Róża

Informacje odnośnie grupy oporu
Biała Róża

Fundacja Białej Róży Monachium

Studenci wraz z profesorem filozofii z Monachijskiego Uniwersytetu Ludwika-Maksymiliana na przełomie 1942/43 roku przy pomocy ulotek nawoływali do przeciwstawienia się dyktaturze nazistowskiej. Z czysto chrześcijańskich i humanistycznych pobudek protestowali przeciwko wojnie, uciskowi i przestępczości, której dopuszczali się przedstawiciele narodowego socjalizmu. „Każdy, kto nie angażuje się w uwolnienie Niemiec od nazistowskiej dyktatury jest współwinny” – głosiły ulotki.

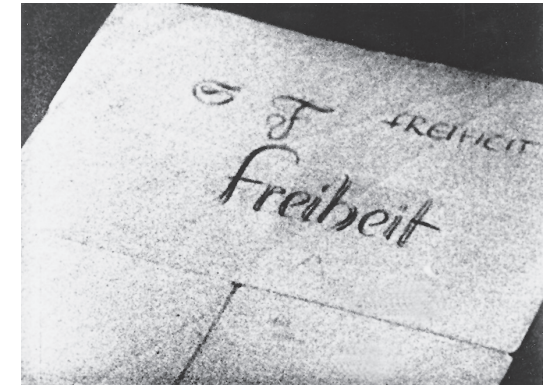
Latem 1942 roku studenci medycyny Hans Scholl i Alexander Schmorell napisali i rozpowszechnili w Monachium pierwsze cztery ulotki „Białej Róży”. W drugiej ulotce napiętnowali wymordowanie żydowskiej społeczności w Polsce. „Widzimy tu najstraszniejszą zbrodnię dokonaną na godności człowieka, zbrodnię, która nie ma sobie równej w całej historii człowieczeństwa”. Czuli się zakłopotani i zdziwieni faktem, że Niemcy zachowują się tak biernie. W czwartej ulotce grozili: „Nie będziemy milczeć, jesteśmy Waszym zbrakowanym sumieniem, „Biała Róża” nie zostawi Was w spokoju!” Piąta ulotka „Apel do wszystkich Niemców!” ukazała się w styczniu 1943 roku. Została ona rozpowszechniona w dużej ilości przy pomocy Sophii Scholl, Willego Grafa i innych związanych z organizacją osób w wielu niemieckich i austriackich miastach. Program polityczny grupy oporu: „Wolność słowa, wolność wyznania, ochrona każdego obywatela przed samowolą zbrodniczego państwa przemocy” – miały stanowić podstawę nowej Europy.

Nocami Hans Scholl, Alexander Schmorell i Willi Graff pisali farbą smołową na fasadach monachijskich budynków w: „Hitler masowy morderca” albo „Wolność”.

Prof. Kurt Huber na początku lutego 1943 roku przygotował treść VI ulotki, było to wezwanie do wszystkich studentów do przeciwstawienia się morderczemu reżimowi. Hans i Sophie Scholl rozprowadzili tę ulotkę 18 lutego 1943 roku w budynku głównym Monachijskiego Uniwersytetu Ludwika-Maksymiliana, zostali przyłapani przez dozorcę, a następnie przekazani Gestapo. Odnaleziony projekt ulotki napisany odręcznie doprowadził do aresztowania studenta medycyny Christoph'a Probst'a. Już 22 lutego 1943 roku trzech studenci zostali skazani na śmierć i straceni poprzez zgilotynowanie w więzieniu w Monachium-Stadelheim.

Ruszyła fala policyjnego śledztwa z poważnymi jego konsekwencjami. Do jesieni 1943 roku Alexander Schmorell, Willi Graff i Prof. Kurt Huber zostali skazani przez Trybunał Ludowy na śmierć i straceni. Kolejny

„Wolność” napisała Sophie Scholl na odwrocie swojego aktu oskarżenia

wyrok śmierci zapadł dla studenta chemii Hansa Leipelta, którego stracono 29 stycznia 1945 roku, wraz z Marie Luise Jahn rozpowszechnił on szóstą ulotkę. Wiele z osób, które wspierały ruch oporu zostało skazanych na długie kary pozbawienia wolności. Również w Hamburgu skazano przeciwników reżimu, rozpowszechniających ulotki „Białej Róży”. Pojedyncze ulotki i mgliste informacje na temat „Białej Róży” dotarły w końcu latem 1943 roku za granicę; media, zwłaszcza gazety emigracyjne przekazywały informacje w Szwecji, Wielkiej Brytanii, Związku Radzieckim i USA.

W czerwcu 1943 roku Thomas Mann został doceniony przez BBC za swoją działalność na rzecz ruchu oporu.

Brytyjskie siły powietrzne latem 1943 roku zrzuciły ponad 5 milionów kopii VI ulotki w miastach na północy Niemiec i w środkowych Niemczech. Ulotka została uzupełniona o przedmowę i zatytułowana „Niemiecka ulotka – Manifest monachijskich studentów”.

Akcje grupy oporu „Biała Róża” zdawały się nie mieć bezpośredniego wpływu na osłabienie dyktatury narodowo socjalistycznej. Jednak sama odwaga, którą wykazali się przedstawiciele ruchu oporu podzielała jak symbol nowych Niemiec i zmobilizowała do aktywności przede wszystkim Niemców na emigracji. Dziś „Biała Róża” stawia na niezależność intelektualną, wolność i tolerancję. Jej dziedzictwo jest ponadczasowym wyzwaniem obrony praw ludzkich i występowania przeciwko przejawom dyskryminacji, rasizmu i przemocy.